

Downloaded via the EU tax law app / web

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 21 december 2016 (*)

”Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Skattelagstiftning om underkapitalisering av dotterbolag – Huruvida ränta på lån som erlagts av ett i landet ej hemmahörande låntagande dotterbolag ska ingå i den skattepliktiga vinsten hos ett långivande moderbolag – Undantag för ränta som erlagts av ett i landet hemmahörande låntagande dotterbolag – Rimlig fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna – Behovet av att förhindra skatteflykt”

I mål C-593/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Vestre Landsret (Appellationsdomstolen för västra Danmark, Danmark) genom beslut av den 16 december 2014, som inkom till domstolen den 19 december 2014, i målet

Masco Denmark ApS,

Damixa ApS

mot

Skatteministeriet,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász, C. Vajda (referent), K. Jürimäe och C. Lycourgos,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 mars 2016,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Masco Denmark ApS och Damixa ApS, genom J. Krogsøe, advokat,
- Danmarks regering, genom M.C. Thorning, i egenskap av ombud, biträdd av S. Horsbøl Jensen, advokat,
- Europeiska kommissionen, genom M. Clausen och W. Roels, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 12 maj 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Masco Denmark ApS och Damixa ApS och å andra sidan Skatteministeriet (skatteministeriet, Danmark). Målet rör den danska skattemyndighetens beslut att i den skattepliktiga vinsten hos ett långgivande moderbolag hemmahörande i Danmark inkludera den ränta som har erlagts av ett låntagande dotterbolag hemmahörande i Tyskland, som inte kan dras av från den skattepliktiga vinsten hos det dotterbolaget enligt den tyska lagstiftningen avseende underkapitalisering.

Tillämpliga bestämmelser

Dansk rätt

3 För danska företag ska ränteintäkter i princip ingå i den skattepliktiga vinsten, i enlighet med 4 § e i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten (lagen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt).

4 Enligt 6 § e i nämnda lag har danska bolag en generell rätt till avdrag för räntekostnader.

5 Bolagens rätt att göra avdrag för räntekostnader är dock begränsad vid underkapitalisering, i enlighet med vad som föreskrivs i 11 § i Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (lagen om inkomstbeskatning av aktiebolag, nedan kallad SEL). I 11 § stycke 1 i lagen, i den lydelse som var tillämplig under de i det nationella målet aktuella räkenskapsåren, föreskrivs följande:

”Om ett bolag eller en förening

1) omfattas av 1 § stycke 1 punkterna 1–2 a, 2 d–2 g, 3 a–5 b, [det vill säga är skattemässigt hemmahörande i Danmark],

2) har en sådan skuld till en juridisk person som anges i 2 § stycke 1 i [lov om påligningen af indkomstskat til staten eller ligningsloven (lagen om taxering)] [det vill säga en skuld till bolagsmännen eller bolagen inom samma koncern, nedan kallad kontrollerad skuld],

3) bolagets eller föreningens främmande kapital (skulder) uppgår till mer än fyra gånger det egna kapitalet,

kan räntekostnader och kursförluster som avser den överskjutande delen av den kontrollerade skulden inte dras av. ... Externa lån för vilket den ägarkrets som kontrollerar bolaget, eller bolag i samma koncern som denna ägarkrets, har ställt säkerhet anses utgöra kontrollerad skuld. Begränsningen av avdragsrätten bortfaller i den omfattning bolaget eller föreningen visar att liknande finansiering kan uppnås mellan oberoende parter. Begränsningen av avdragsrätten gäller endast om den kontrollerade skulden överstiger 10 miljoner [danska kronor (DKK) (ungefär 1 344 528 euro)] och då endast för den del av den kontrollerade skulden som skulle kunna omvandlas till eget kapital, så att förhållandet mellan främmande kapital (skuld) och eget kapital vid inkomstårets utgång blir 4:1.”

6 Bestämmelserna om underkapitalisering infördes genom lag nr 432 av den 26 juni 1998, och var endast tillämpliga om borgenären inte var skattemässigt hemmahörande i Danmark. Genom lag nr 221 av den 31 mars 2004 (nedan kallad lagen om ändring av SEL) har emellertid bestämmelserna i 11 § SEL ändrats, så att dessa regler hädanefter även är tillämpliga när såväl gäldenären som borgenären är skattemässigt hemmahörande i Danmark.

7 I samband därmed infördes 11 § stycke 6 SEL. Den bestämmelsen har följande lydelse:

”Ränta och kursvinst medräknas inte vid beräkningen av den skattepliktiga inkomsten för skattskyldiga [bolag och utländska bolags fasta driftställen] om gäldenären inte kan få avdrag för motsvarande belopp enligt stycke 1”.

8 Det framgår av förarbetena till lagen om ändring av SEL att ”[e]ftersom danska bolag omfattas av begränsningen av avdragsrätten föreslås, korrelativt, att räntor som mottas av danska skattskyldiga bolag och för vilka låntagaren, enligt de nya bestämmelserna, inte har rätt till avdrag, inte omfattas av skatteplikt, på samma sätt som Danmark inte beskattar bolag i andra EU-länder för sådana ränteinkomster”.

Tysk rätt

9 De tyska bestämmelser om underkapitalisering som gällde under räkenskapsåren 2005 och 2006 fanns i 8 a § i Körperschaftsteuergesetz (lagen om bolagsskatt). Enligt denna bestämmelse är ett bolag att betrakta som underkapitaliserat om det lånade kapitalet är mer än en och en halv gånger större än det egna kapitalet. Om så är fallet upphör rätten att göra avdrag för räntekostnader på lån, förutom om bolaget styrker att externa lån kunde tas upp på likvärdiga villkor.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Damixa är ett danskt bolag som är specialiserat på tillverkning och försäljning av vattenkranar. Under räkenskapsåren 2005 och 2006, när Damixa ApS utgjorde ett dotterbolag till Masco Denmark, var bolaget verksamt på den tyska marknaden genom dess tyska, helägda dotterbolag Damixa Armaturen.

11 Efter flera år med betydande förluster drabbades Damixa Armaturen under åren 2005 och 2006 av finansiella svårigheter. Den 31 december 2005 uppgick de ackumulerade förlusterna till 28 miljoner euro, vilket resulterade i ett negativt eget kapital på 22,8 miljoner euro. Den 31 december 2006 uppgick dotterbolagets de ackumulerade förlusterna till 30,9 miljoner euro, vilket ledde till ett negativt eget kapital på 25,8 miljoner euro.

12 Damixa Armaturens förluster täcktes i huvudsak med hjälp av lån från Damixa. Damixa Armaturens skuld till Damixa uppgick vid utgången av räkenskapsåren 2005 och 2006 till 24,8 miljoner euro respektive 27,7 miljoner euro.

13 På lånet utgick ränta med en räntesats motsvarande diskontot uppräknat med 0,5 procentenheter. Räntan uppgick således, för vart och ett av de ifrågavarande räkenskapsåren, till 3 935 980 DKK (ungefär 529 203 euro) respektive 5 648 765 DKK (ungefär 759 492 euro).

14 Damixa Armaturen gjorde inte avdrag för de aktuella räntekostnaderna i Tyskland, då de utgjorde icke avdragsgilla utdelningar enligt de tyska bestämmelserna om begränsning av avdragsrätten vid underkapitalisering.

15 Damixa underlät att i sin inkomstdeklaration ta upp dessa ränteintäkter som en del av det skattepliktiga resultatet, eftersom bolaget ansåg att de danska reglerna om räntebeskattnings strider mot unionsrätten.

16 I ett beslut av den 1 april 2008 slog den danska skattemyndigheten fast att ränteinkomsterna för de lån som Damixa hade beviljat Damixa Armaturen under åren 2005 och 2006 skulle tas upp som en del av Damixas skattepliktiga vinst.

17 Detta beslut blev föremål för ett klagomål till Landsskatteretten (Riksskattenämnden, Danmark) som avsåg klagomålet den 16 december 2011.

18 Den 15 mars 2012 överklagade Masco Denmark och Damixa det beslutet till Retten i Odense (Domstolen i Odense, Danmark). Efter att den domstolen ogillat överklagandet, överklagade de till den hänskjutande domstolen, Vestre Landsret (Appellationsdomstolen för västra Danmark).

19 I målet vid den hänskjutande domstolen har Masco Denmark och Damixa gjort gällande att de danska bestämmelserna strider mot artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, därför att de inte är förenliga med etableringsfriheten, och att den bristande förenligheten inte är motiverad. De har framhållit att undantaget i 11 § stycke 6 SEL endast är tillämpligt om det låntagande dotterbolaget är hemmahörande i Danmark.

20 Detta påstående har tillbakavisats av Skatteministeriet, som anser att den i målet aktuella lagstiftningen är förenlig med unionsrättens bestämmelser. Enligt Skatteministeriet är det enligt de tyska skattebestämmelserna som Damixa Armaturen inte har kunnat göra avdrag för sina räntekostnader. Ministeriet anser också att den skattemässiga nackdelen i det nationella målet beror på att Konungariket Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland har utövat sin beskattningsrätt samtidigt.

21 Mot denna bakgrund beslutade Vestre Landsret (Appellationsdomstolen för västra Danmark) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Utgör artikel 43 EG jämförd med artikel 48 EG (nu artikel 49 FEUF respektive artikel 54 FEUF) hinder mot att en medlemsstat nekar ett bolag som är hemmahörande i medlemsstaten undantag från skatteplikt för ränteintäkter i ett fall då ett koncernanknutet bolag, som är hemmahörande i en annan medlemsstat, inte i skattemässigt hänseende har rätt till avdrag för motsvarande ränteutgifter enligt bestämmelser (såsom dem som är aktuella i detta fall) i denna andra medlemsstat om begränsning av avdragsrätten vid underkapitalisering, när samma medlemsstat medger ett bolag som är hemmahörande i medlemsstaten undantag från skatteplikt för ränteintäkter i ett fall då ett koncernanknutet bolag, som är hemmahörande i medlemsstaten, inte i skatterättsligt hänseende har rätt till avdrag för motsvarande ränteutgifter enligt nationella bestämmelser (såsom dem som är aktuella i detta fall) om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering?”

Prövning av tolkningsfrågan

22 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som medger ett i landet hemmahörande bolag undantag från skatteplikt för ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, i den mån sistnämnda bolag inte har kunnat göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering, men inte medger ett sådant undantag när dotterbolaget är hemmahörande i en annan medlemsstat.

23 Den etableringsfrihet som enligt artikel 49 FEUF tillerkänns unionsmedborgare inbegriper, i enlighet med artikel 54 FEUF, en rätt för bolag som bildats i överensstämmelse med en

medlemsstats lagstiftning och vilka har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom unionen att utöva verksamhet i en annan medlemsstat genom ett dotterbolag, en filial eller ett kontor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 februari 2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

24 Även om EUF-fördragets bestämmelser om etableringsfrihet syftar till att säkerställa nationell behandling i den mottagande medlemsstaten utgör de samtidigt ett förbud mot att ursprungsstaten hindrar ett bolag som bildats i överensstämmelse med dess lagstiftning från att, i synnerhet genom ett dotterbolag, etablera sig i en annan medlemsstat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 december 2015, Timac Agro Deutschland, C?388/14, EU:C:2015:829, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

25 Etableringsfriheten hindras om skattelagstiftningen i en medlemsstat innebär att ett i landet hemmahörande bolag som innehar ett dotterbolag i en annan medlemsstat är föremål för en skillnad i skattemässig behandling som är mindre förmånlig än den skattemässiga behandlingen av ett i landet hemmahörande bolag som innehar ett dotterbolag i samma land (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 december 2015, Timac Agro Deutschland, C?388/14, EU:C:2015:829, punkt 22 och där angiven rättspraxis).

26 I förevarande fall finner domstolen att ett undantag från skatteplikt, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, som enligt den nationella lagstiftningen medges ett i landet hemmahörande bolag för ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, i den mån sistnämnda bolag inte har kunnat göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av nationella bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering, utgör en skattefördel.

27 Den omständigheten att en sådan skattefördel inte beviljas ett i landet hemmahörande moderbolag med avseende på ränteintäkter från ett dotterbolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat, i den mån denna ränta inte har kunnat dras av från den skattepliktiga vinsten hos dotterbolaget enligt den medlemsstatens lagstiftning om underkapitalisering, kan göra att det blir mindre attraktivt för moderbolaget att utöva sin etableringsfrihet, eftersom det avskräcks från att bilda dotterbolag i andra medlemsstater.

28 En sådan skillnad i behandling, som i det nationella målet endast beror på de danska bestämmelserna, kan endast tillåtas om den avser situationer som inte är objektivt jämförbara eller om skillnaden är motiverad av tvingande skäl av allmänintresse (dom av den 6 oktober 2015, Finanzamt Linz, C?66/14, EU:C:2015:661, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

29 Det behöver först och främst fastställas huruvida dessa situationer är objektivt jämförbara. För detta ändamål erinrar domstolen om att frågan huruvida en gränsöverskridande situation är jämförbar med en inhemsk situation ska prövas med beaktande av det mål som eftersträvas med de aktuella nationella bestämmelserna (dom av den 6 oktober 2015, Finanzamt Linz, C?66/14, EU:C:2015:661, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

30 Det framgår av förarbetena till lagen om ändring av SEL, som avses ovan i punkt 8, att det aktuella undantaget från skatteplikt infördes för att undvika att moderbolag som är hemmahörande i Danmark beskattas för ränteintäkter från sina dotterbolag avseende lån till dessa, när dotterbolagen inte, helt eller delvis, kan göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering.

31 Följaktligen ska det konstateras att den situationen att ett i landet hemmahörande moderbolag har beviljat ett lån till ett i landet hemmahörande dotterbolag på vilket bestämmelser om underkapitalisering är tillämpliga, och den situationen att ett i landet hemmahörande

moderbolag har beviljat ett lån till ett i landet ej hemmahörande bolag på vilket sådana bestämmelser är tillämpliga i den medlemsstat där det har sitt skattemässiga hemvist, utgör två objektivt jämförbara situationer, med hänsyn till nämnda ändamål. I båda situationerna rör det sig nämligen om ränteintäkter hos moderbolaget som skulle kunna bli föremål för ekonomisk dubbelbeskattning eller kedjebeskattning, vilket den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet syftar till att undvika.

32 Därefter ska det prövas huruvida en sådan skillnad i behandling är motiverad av ett tvingande skäl av allmänintresse.

33 För att skillnaden i behandlingen ska vara motiverad krävs det att den är ägnad att säkerställa förverkligandet av det mål som åberopas och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (dom av den 25 februari 2010, X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

34 Konungariket Danmark anser att den skillnad i behandling som är aktuell i det nationella målet kan motiveras såväl av behovet av att säkerställa en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, som behovet av att förhindra skatteflykt.

35 Vad gäller behovet av att säkerställa en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, kan detta motivera en skillnad i behandling om syftet med det ifrågavarande systemet är att förhindra ageranden som kan äventyra en medlemsstats rätt att utöva sin beskattningsrätt beträffande verksamhet som bedrivs inom dess territorium (dom av den 21 februari 2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

36 Bibehållandet av fördelningen av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna skulle således kunna göra det nödvändigt att beträffande ekonomisk verksamhet som bedrivs av bolag hemmahörande i en av dessa stater tillämpa enbart skattereglerna i nämnda stat på såväl vinster som förluster (dom av den 21 februari 2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

37 Om bolagen gavs rätt att välja huruvida deras förluster ska beaktas i den medlemsstat där de är hemmahörande eller i en annan medlemsstat, skulle detta nämligen påtagligt äventyra målet att åstadkomma en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, eftersom beskattningsunderlaget skulle ändras i dessa två stater med belopp motsvarande överförda förluster (dom av den 21 februari 2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, punkt 43).

38 I förevarande fall finner domstolen att en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som begränsar det aktuella undantaget till att endast omfatta ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, är ägnad att säkerställa bibehållandet av en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan de berörda medlemsstaterna. Genom att medge ett i landet hemmahörande bolag som har beviljat ett lån till ett dotterbolag hemmahörande i en annan medlemsstat undantag från skatteplikt för samtliga ränteintäkter från dotterbolaget när dotterbolaget inte har kunna göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av den andra medlemsstats bestämmelser om underkapitalisering, skulle moderbolagets hemviststat nämligen – allt efter det val som gjorts av bolagen, vilka står i ett ömsesidigt beroendeförhållande till varandra – avsäga sig sin rätt att beskatta moderbolagets ränteintäkter, beroende på de bestämmelser om underkapitalisering som har antagits i dotterbolagens hemviststat, vilket den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet syftar till att undvika.

39 En sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet går emellertid utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.

40 Etableringsfriheten kan visserligen inte förstås så, att en medlemsstat är skyldig att avpassa sina skattebestämmelser efter en annan medlemsstats skattebestämmelser för att i alla situationer säkerställa en beskattning som överbryggat alla olikheter till följd av de nationella skattelagstiftningarna, med hänsyn till att de beslut som ett bolag fattar i fråga om etablering av företagsstrukturer i utlandet – beroende på omständigheterna – kan vara mer eller mindre fördelaktiga eller ofördelaktiga för ett sådant bolag (dom av den 23 oktober 2008, *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt*, C-157/07, EU:C:2008:588, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

41 I en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet kan således artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, inte leda till en skyldighet för hemviststaten att, för ett moderbolag som har beviljat ett lån till ett dotterbolag hemmahörande i en annan medlemsstat, vidta åtgärder som går längre än till att medge moderbolaget ett undantag från skatteplikt för ett belopp motsvarande de räntekostnader som dotterbolaget inte skulle kunna göra avdrag för om den första medlemsstatens bestämmelser om underkapitalisering tillämpades. Dessa artiklar kan följaktligen inte leda till en skyldighet för nämnda moderbolags hemviststat att medge moderbolaget undantag från skatteplikt för ett högre belopp som har sitt ursprung i en annan medlemsstats skattesystem, eftersom förstnämnda medlemsstat annars skulle få se sitt självbestämmande i skattefrågor begränsat genom den andra medlemsstatens utövande av sin beskattningsrätt (se, analogt, dom av den 30 juni 2011, *Meilicke m.fl.*, C-262/09, EU:C:2011:438, punkt 33 samt där angiven rättspraxis).

42 Det ska dock framhållas att när en medlemsstat tillämpar ett system för att förhindra eller lindra kedjebeskattnings eller ekonomisk dubbelbeskattnings av utdelning som bolag hemmahörande i landet lämnar till personer hemmahörande i landet, måste denna stat behandla utdelning som personer hemmahörande i landet erhåller från i landet ej hemmahörande bolag på likvärdigt sätt (dom av den 30 juni 2011, *Meilicke m.fl.*, C-262/09, EU:C:2011:438, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

43 I en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, som rör ett moderbolag i en medlemsstat vars dotterbolag är hemmahörande i en annan medlemsstat som tillämpar strängare bestämmelser om underkapitalisering, äventyras inte den väl avvägda fördelningen av beskattningsrätten om moderbolagets hemvistsstat medger det bolaget ett undantag från skatteplikt för ränteintäkterna från nämnda dotterbolag med högst det belopp som detta dotterbolag inte har kunnat göra avdrag för med tillämpning av den sistnämnda medlemsstatens bestämmelser om underkapitalisering, och detta skulle utgöra en mindre begränsande åtgärd än den som föreskrivs i den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet (se, analogt, dom av den 12 december 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, punkt 52, och dom av den 30 juni 2011, *Meilicke m.fl.*, C-262/09, EU:C:2011:438, punkt 32).

44 När det gäller målet att förebygga skatteflykt, framhåller domstolen att för att ett argument baserat på denna rättfärdigande grund ska kunna godtas krävs det att det särskilda ändamålet med en sådan åtgärd är att hindra rent konstlade upplägg som helt saknar ekonomisk förankring och som syftar till att undvika den skatt som normalt ska betalas på den vinst som genererats i verksamhet som bedrivs inom det nationella territoriet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 december 2015, *Timac Agro Deutschland*, C-388/14, EU:C:2015:829, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

45 Det ska i detta avseende konstateras att den nu aktuella lagstiftningen inte särskilt syftar till att förhindra att en skattefördel medges för rent konstlade upplägg, vilkas syfte skulle vara att kringgå den danska skattelagstiftningen. Tvärtom är det så att de gynnsamma följderna av denna lagstiftning rent allmänt inte omfattar i landet hemmahörande bolag som, i vilket syfte det än må

vara, har beviljat ett lån till ett underkapitaliserat dotterbolag hemmahörande i en annan medlemsstat (se, analogt, dom av den 12 december 2002, Lankhorst-Hohorst, C-324/00, EU:C:2002:749, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

46 Dessutom förefaller det framgå av handlingarna i målet vid domstolen att de lån som beviljades av Damixa syftade till att täcka huvuddelen av de förluster som uppkommit för Damixa Armaturen – som under den aktuella perioden genomgick stora ekonomiska svårigheter – och att dessa lån därför inte hade karaktären av ett rent konstlat upplägg som genomförts endast av skatteskäl.

47 Mot denna bakgrund ska den hänskjutna frågan besvaras enligt följande. Artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som medger ett i landet hemmahörande bolag undantag från skatteplikt för ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, i den mån sistnämnda bolag inte har kunnat göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering, men som inte medger ett sådant undantag som en tillämpning av medlemsstatens egen lagstiftning om underkapitalisering skulle resultera i när dotterbolaget är hemmahörande i en annan medlemsstat.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som medger ett i landet hemmahörande bolag undantag från skatteplikt för ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, i den mån sistnämnda bolag inte har kunnat göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering, men som inte medger ett sådant undantag som en tillämpning av medlemsstatens egen lagstiftning om underkapitalisering skulle resultera i när dotterbolaget är hemmahörande i en annan medlemsstat.

* Rättegångsspråk: danska.